

TISZAVIDÉK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 3 frt — kr. Negyed évre - frt 75 kr.
Fél évre 1 frt 50 kr. Egyes szám ára 6 kr.
Megjelen minden vasárnap reggel.
Hirdetéseket úgy a kiadóhivatal, mint a Reiter-
ügynökség Budapesten jutányosan vesz fel.

Felelős szerkesztő:

S Z I L B E R J Á N O S.

SZERKESZTŐSÉG:

Csongrád, Magtár-utca 41. szám, hová a lap szellemi
részét illető minden közlemény intézendő.

KIADÓHIVATAL:

Csongrád, Magtár-utca 41. szám, hová az előfizeté-
sek, hirdetések, hirdetések intézendők.

Budapest magyarsága.

Szinte félelemmel ragadtam tolat kezembe, mert megvagyok győződve, hogy a támadások és szemrehányások egész záporát zudítják fejemre, midőn e néhány sort nyilvános uton közzéteszem; de hiába az igazságot, ha a botnak vastagabb végével vernek is meg, ki kell mondanom!

Az emberi természetnek közös sajátsága az, hogy szereti hinni, mi neki kellemes és épen azért sokszor oly dolgok is valóknak kürtöltenek világgá, melyek, szemüveg nélkül nézve, a valóságban sokat el vesztenek a cifra mezből, melybe öltöztetvük. Így vagyunk Budapest magyarságával is.

Nyilvános életben és a hírlapok útján azt halljuk mi vidékiek, hogy Budapest oriási mérvben magyarosodik, sőt hogy annak pesti része egészen magyar. Sajnos azonban, hogy néhányszori Budapesten létem alkalmával az ellenkezőről kellett meggyőződnöm.

Nem szólok a budai részről, mert azt hiszem, mindenki megengedi, hogy az teljesen német és számtalan családok vannak, a hol magyar nyelv teljesen ismeretlen, hanem itt csak a pesti oldalról beszélek, melynek magyarságáról néhány szóban foglalva, a következőket tapasztaltam: Az utcákon, vendéglőkben, kávéházakban, szóval az egyes mulatóhelyeken csak elvétve lehet magyar szót hallani, mert az általános társalgási nyelv a német. Pesti embertől hallottam, hogy a Nemzeti és népszínházakat kivéve, más ily nemű budapesti társulatok, daljátékok és egyebekben rendszerint német nyelven tartatnak az előadások, mit egyébiránt önmagam is tapasztaltam. Lehet azonban, hogy a családi élet más képet mutat, de a nyilvánosságban valóban úgy áll a dolog.

Elszorul a magyar ember lelke, midőn látja, hogy az ország közepe, lüktető szíve, minden inkább, mint valóban magyar, fájdalommal tölté el keblünket, ha arra gondolunk,

hogy rohanó léptekkel fejlődő, ifjú fővárosunk falai között german kultúra honol. Ugyan micsoda képet alkothat magának a külföldi utazó hazánkról, ha azt a Budapesten szerzett szemüvegen át akarja vizsgálni? Ezért tartják Francia- és Angolországban rólunk, azt, hogy mi a germán népnek csak egy ága vagyunk, hogy a magyar nyelv a német nyelvnek csak egy alfaja. És ez nagyon természetes is. A külföldi utazónak, ki Budapestről alkot magának képet, magyarságról, arra a meggyőződésre kell jutnia, hogy a magyarok a germán népelemnek egy alfaját képezik.

És ez elég sajnós, de való közölmény, melynek elenkezőjét nem fogja elvitatni senki sem, mert itt nem légből meritett állításról, hanem szoros igazságról van szó. Ha ez igazságot ellenérvekkel megtudja valaki dönteni, örömmel szeretnék előtte meghajolni.

Bár ne nekem lenne igazam, hanem azoknak, kik velem szemben az ellenkezőt állítják!

T Á R C Z A.

A kis erőművész története.

(Folyt. és vége.)

Borzasztó volt nézni a vakmerő fiut, ki a tölgy szék hátulsó lábait a hinta rudjára helyezve bámulatos ügyességgel foglalt helyet, lábaival és kezeivel egyensúlyozva magát husz méternyi magasban, a tölgy szék támláján.

A nézők lélekzetüket visszafojtva figyeltek. Jött a legnehezebb része a mutatványnak. John felmászott az ide-oda hajló széken annak hátába illesztett fogaira s úgy tartá fent magát. E pillanatban lába megsiklott s a székekkel együtt hanyatt-homlok bukott alá az én kis barátom, az erőművész.

Másnap öreg szolgálk azzal a kérelemmel jött hozzánk, hogy menjek be John szobájába most jött szegény fiu eszméletre látni óhajt s beszélni kíván velem.

Könyezve léptem be a haldoklóhoz, ki mindenkit eltávolított maga mellől, tanuk nélkül akarván velem szólni.

Intett, hogy foglaljak helyet. Eleget tettem kívánságának, ő pedig halk hangon így szolt: ön szeretett engemet, ön jó barátom volt, — nemde?

Igent intettem fejemmel s John folytatá: kevés perczem van már hátra az életből, esésem halálos volt, belső sérülésem van, jól tudom, érzem. — Elhallgatott, erőt gyűjtött beszédje folytatásához.

Ne higye, hogy ügyetlenségem miatt halok meg, korán sem, én magam akartam így. —

John, az Istenért, mi vitte e végzetes tett elkövetésére?

Hallgasson rövid leszek! kevés az időm, hajoljon közelébb úgy. Alice bárónőt szerettem . . . midőn a vízbefulástól megmentettem a bárók, mint tudja is, elhivattak magukhoz — Alice mindég nyájas volt irántam, tekintetében bűbáj rejlett csodálatos varázs ömlött el egész lényén! Ez elvette eszemet s egyszer egyedül lévém velem, bevallám, hogy szerettem.

Szerencsétlen!

Önkivületben voltam, feledtem e köztünk tátongó irt, csak őt láttam, akit imádok csak azt éreztem, hogy e vallomásnak

megkellett történnie előbb utóbb!

Dőre szavaimat hallva büszkén megvetően mért végig tekintetével s azt mondá jéghidegen: „Ön soha sem emelkedhetik oda, a hol én állok!“ aztán elfordult tőlem, ott hagyott . . . később kiutasított szolgálójával, ki fátalmazásaim jutalmául egy erszény pénzt dobott elémbé, felvettem az erszényt s oda adtam a legelső koldusnak aki utamba került.

John elhallgatott, láttam, hogy küzd a kárlehetlen halállal, vége közelgett, homlokáról hideg veríték hullott alá arczára.

Összeszedte végső erejét s ismét beszélni kezdett, ezért tökélttem el magam az öngyilkosságra, senki sem fogja tudni csak ön, hogy nem baleset áldozata vagyok.

Könyvek homályosították el szemeimet midőn az izmos ifju keblét zilálni hallottam . . .

Gyengén megszorította kezemet s most már alig érthető hangon suttogá: Isten ve . . . le . . . el . . . meg . . . halok, de é . . . de . . . sebb a ha . . . lál, mert a re . . . mény. . . te . . . len . . . szere . . . lem . . .

S a következő pillanatban megszűnt beszélni, nagy kék szemei szeliden és még

II-ik Nyílt levél

Szentes, Csongrád, Szelevény, Csépa, Sass, Tekintetes rétbirtokos közönségéhez.

Folyó évi július hó 13-án Csépan tartott választmányi ülés jegyzőkönyvi kivonatát megkaptam, annak reánk rétbirtokosokra felettel sérelmes határozatairól kötelességemnek tartom a Tekintetes rétbirtokos közönséget ismét nyílt levélben értesíteni, a jegyzőkönyvi kivonatot 3-ik pont alatti részét szóról szóra lemasoltam, az így szól.

Olvastatott Stavernik Ferencz szakmányos kérvénye, mely szerint tekintettel azon körülményre, hogy a munkásoknak a remélt 16 kr. helyett átlagos 20 krt. illetőleg 18 krt. kellett fizetnie, tekintettel arra, hogy az árvíz által sok kár lett s a víznek a köb gödrökből levezetése tetemes költséget okoz: a kifizetési egységárnak 18 krról 20 (husz) krra felemelését kéri, kéri továbbá, hogy mivel az Ellési holt Tiszánál meder áttöltés van s a földet távolabbról kénytelen szállítani az itt teljesítendő munkálat után, köbmeterenként 29 kr. fizetessék.

Határozat!

Hosszabb eszmecsere után határozatlik, hogy az eddig teljesített munka után a 20 krajczár egységi árral számított összeg szakmányos részére kifizetése — a fennmaradó 23.800 frt biztosítékként a munka teljes bevégetéig visszatartatik. — Ezen kívül jövőben az alsó és középső réteg 20 krával fizetendő ki, az esetben pedig, ha 500—500 f. m. töltés vonal elkészül, vállalkozóval ezen vonalra a leszámolás megejtendő s 5% (öt perczent) vissza fogása, s részére a teljes összeg 23¹/₁₀ kr. egység árral kifizetendő lesz. Egyben a szakmányosnak az Ellési holt Tiszánál teljesített és még teljesítendő meder eltöltési munkája után 29 kr. köb m. ként megadatik.

Hallott-e már a világ ilyen határozatot, amikor nekünk voltak ovadékkai ellátott ajánlatok beadva 23¹/₁₀ kr. egységes ár mellett a sik és meder áttöltésekre úgy, hogy a vállalkozó csak is a

bevégezett gáttól kapta volna a 23¹/₁₀ krt. és most a választmány megszavaz az alsó és középső munkálattól 20 krt köb meterétől, de itt még az is kérdés, lessz-e közép vagy felső rétegű gát munka a csongrádi és szentesi réten, hát ha őszi hónapokban ismét kijön a víz, akkor mi lesz; ha a szakmányos az ideig teljesítendő alsó réteg gát-töltéséért kikapja köb meterétől a 20 krt. és itt hagyja a nyakunkba a kiépítetlen gátat, felelős lessz-e ezért a választmány? ha igen, úgy tegyen le kész pénzt biztosítékul, száz ezer forintot. (Mert ha még egyszer bele megy a köb gödrökbe az árvíz, akkor abból 30 kron alul nem hordják ki a második és harmadik gát rétegébe szükséges földmennyiséget.) erre azt fogják mondani, hiszen van már biztosítéka a szakmányosnak 23.800 frt, az nem igaz, azt az összeget is mi adnánk, ha a választmánynak ezen határozatát el fogadnók, vagyis ha az eddig teljesített gát munka köb meterenként 20 krral lenne kifizetve, ezt azért eszelték így ki, hogy ha szakmányos az eddigi 18 krt, kapja ki köb meterétől, akkor három millió köb meter föld után szakmányos letéti pénze felszaporodna 120 130 ezer forintra, mely összeg ³/₄ része tisztahason lesz, — ezt pedig így nem szeretnék, hogy a község tudomására jöjjön, apasztani kell a hasznót a két krajczár többlet pénz felvételével.

De menjünk tovább, amint a végzésben a határozat ki lett mondva és 23.800 frt biztosítékként vissza tartott. már kívánja, illetve meg adatott neki az 500—500 f. m. elkészült gát részeknek egészbeni kifizetése is, az is csak élelmességből van így szerkesztve, mert a sassi határban a magaslatokon már van, és pár hét alatt lessz néhány ezer meter hosszú gát készen, hogy valahogy bent ne vesszen a szakmányos pénze, biztosítja magát az elkészült gát leszámolására illetve kifizetésére, mert a sassi határban elég olcsón megcsinálthatta a gátat, amennyiben az árvíz ideje alatt nem dolgozhatott má-

sut, de majd a csongrádi határban mikor lesz neki 500 f. meter hosszú kész gátja, azt még senki sem tudja, azt az idő járás fogja megmutatni, milyen szépen kieszték azt a kedvelt gát építő Elnök ur egyet értve a társulatunk boldogítására kinevezett műszaki Jegyző, Igazgató, Főmérnök és pénzkezelő urral.

Továbbá érdekes a határozat közepén, ahol ez áll (az esetben pedig, ha 500—500 f. m. töltés vonal elkészül, vállalkozóval ezen vonalra a leszámolás megejtendő) tessék a szakmányosból lett már vállalkozó, csak hogy a mi pénzünkéből és mi általunk maradna ott a 23.800 frt biztosíték, ha ugyan ezt a közgyűlés jóváhagyja.

Vége a szakmányos, csak az Ellési holt Tisza meder áttöltéséért kér köb meterétől 29 krt, az is igen érdekes, mert a holt Tiszának két végén megy a gát keresztül, ő tehát csak az egyikre kéri az ár felemelését (lehet, hogy a kérvényt nem is ő írta, mert különben ő a másik ágára is kiterjedt volna) erre a kérésre a jegyzőkönyvi kivonatban méltóztassanak elolvasni mi lett határozva, az, hogy az ellési holt Tiszánál teljesített és még teljesítendő meder eltöltési munkája után 29 kr. köb m. ként megadatik. Tehát nem csak a holt Tisza meder, hanem az összes medrek áttöltésére szól, a jegyzőkönyvi kivonat.

Én azt nem hihetem el, hogy a birtokosság érdekét képviselendő jelen volt választmányi tag urak névszerint. Tekintetes Biró Elek, Dr. Dévay Gyula, Domján Ádám, Haraszi Tivadar, Imrey Gyula, Kovács Albert, Sarkadi Nagy Imre, Réti Ferencz, Schweiger Vilmos, Botka Vincze Endre és Stuhl Fülöp urak így határozta volna, ez egy műszakilag becsusztott jegyzőkönyvi hiba lehet, mert ha ez így volna, az esetben a döglött körösök medrei, holt Tisza két meder, a mámai réti alsó Tisza ága mert az nem lessz az állam által eltöltve, mert nem lessz elegendő földje a levágásból, bár így is az oda hordott földért, mi a társulat 20 krt fizetünk köb meterétől, mert az állami munka kiadásakor a mámai réti Tisza alsó végén nem lett a vállalkozónak úgy kiadva, hogy ő a földet oda hordja, hol a mi gátunk ki épülve lessz, meg is látható az a helyszínen, hogy eleinte vagy 20 ezer köb meter föld az állami vállalkozó által a mámai tiszta alsó ágának a torkolatába lett hordva, én sürgettem az Elnök urnál, hogy ezt a föld pocskolást szüntettesse be, a dolog úgy lett megoldva, hogy a társulat az állami vállalkozónak azért, hogy a mi töltésünkbe hordja a földet, neki reá fizetünk 20 krt köb meterétől, tudtommal ezt sem jelentették be, még csak a választmánynak sem, ez a munkálat sem volt a költség előirányzatba felvéve, ez is kifog egy maga 30 ezer forintot tenni, de mondom, hogy az állam által oda hordandó föld kevés lessz, ezt még a társulatnak kell pótolni, az a pótlék föld behordása már a szakmányosnak 29 krral lenne köb meterenként fizetve, továbbá a mámai réti felső Tisza áttöltését az állam fogja elkészíteni, azonban lessz még 29 kros áttöltés a Gyojai sziget alsó és felső

is beosztáson néztek reám, kezemben tartott keze jéghideg lett, arca átváltozott s meghalt, az én barátom, a kis John, az erőművész.

Miért is adott neki a jó Isten olyan mélyen érző szívet?

Néhány év mult el, a fentebb elbeszéltek után. — Szülő városomból engem is elűzött a sors vihara, sokára térhettem oda vissza meglehet férf koromban.

— Meglátogattam minden fát, melynek árnyában pihentem egykor, minden bokrot, melynek hajtásából vesszőparipámat megszém ki régen; minden patakot, melynek fecsegő habjait, oly gyönyörrel tudtam valaha el-elnézni; elmentem a temetőbe is, mely oly néma s mégis annyit tud beszélni annak aki érti siri nyelvét.

Korhadtt keresztet láttam ott, minden felírás nélkül, de mégis tudtam, hogy egykor az én barátom, a kis John, az erőművésznek helyezte sírjára a kegyelet. — Ezzel szemben állott egy másik síremlék, márványból faragva, rajta e szavak voltak olvashatók

ALICE leányoknak,
gyászoló Szülei.

Ez emlékkő alatt nyugvó, egykor büszke föld lakó, az mondá az átelleni kereszt alatt örök álmát alvó szegény fiúnak: „Ön soha sem emelkedhetik oda, ahol és állok!”

Az idő aztán csinált egy tréfát, a büszke leány atyja a gazdag báró tönkre ment, a szép bárónőt jegyese elhagyta s bántatásban mérget ivott s leszállt oda ahoz a szegény fiúhoz, aki nem emelkedhetett soha azon társadalmi polczra, a nová a gögös nőt a véletlen helyezte. — Egyeuranguak lettek — a földben, hol mindenki egyforma, habár életében koldus sarja volt az egyik, mágnás ivadék a másik.

(Vége.)

HUMOR.

Kívárgta magát:

Biró: Vádolva van azzal, hogy a bér-lőt ismételtelen számárnak nevezte.

Vádlott: Az igaz.

Biró: Sértést követett el.

Vádlott: Oh nem, a minap midőn kártyázás közben valamit elhibáztam, így kiáltott fel: „Oh én számár!” Azt hiszem, hogy ő nem sérti meg maga magát.

végénél levő Tisza ágaknál és így a választmány által megszavazott 29 kros meder áttöltések a 23¹/₁₀ kron felül megszavazott 5¹/₁₀ krnyi javított ár mellett 20 ezer forint többlet költséget fog eredményezni és így a medrek áttöltése 50—60 ezer forinttal fog emelkedni, illetve ennyivel fogja a kilencszáz ezer forint költség előirányzatot át hágni.

Most mi fog következni? miután azt már sejtik az intéző urak, hogy a közgyűlés nekik a kilencszáz ezer forintnál többet meg nem szavaz, indítványozni fogják és lehet, hogy a választmányal ismét megszavaztatják, a zsilip építés elhagyását, hogy az arra költség előirányzatilag felvett összeget a meder áttöltések áremelkedés fedezésére fordíthassák, indokul azt fogják felhozni, hogy van a mentesítendő területen elég sok meder terület, azok majd befogadják a fakadó és csapadék vizeket, nem kell zsilipet építenünk, csak hogy az esetben, ha nem lenne csatornázva és zsilip építve, két ezer hold tó és meder területtől kifogja majd fizetni az ármentesítési költséget?

Tekintetes rétbirtokosság ezekből látható, hogy a szakmányos megett, a mi rovásunkra erős érdekelttség működik, amit nekünk rétbirtokosoknak tovább tűrni nem lehet, ki kell lépni a valósággal és egyszerűen a legközelebbi közgyűlésen bizalmatlanságot kell szavazni, az egész intéző és a hatalmat kezükben tartó uraknak, mert ki látta azt, hogy egy milliomot képviselő közérdekű gát építése magán egyesség útján és nem nyilvános árlejtésen adassék ki.

Most is van az összes föld mukára vállalkozó, kőb meterétől 23⁸/₁₀ krajczárért, miért fizetnénk mi akkor 29 krt. De kérdem miféle érdek köti Báró Fechtig Imre Elnök urat, a mi öblözetünkhöz, hisz ebben a társulati kötelekben anyi kötelezettséggel sem lesz megróva, mint én, ezek után azt kérdezve, hát minket miféle érdek köt ő hozzá, mindkét kérdésre a felelet ez: „Semmi” noha semmi, úgy minél előbb szabaduljunk meg egymástól.

Arra a nagy dicsekedésre pedig, hogy az állam ennyi és annyi száz ezer forint áru földmunkát teljesít, nem kell adni semmit, mert azt nem egyedül a mi javunkra, hanem országos érdek végett, a Tisza folyam szabályozási munkálatból kifolyólag teljesítik, mert azt ugyis foganatosítani kellett volna, akár építünk mi, akár nem építünk gátat — és részben annak is mi adófizető birtokosság viseljük a kiadási terheit. —

Végre bocsánatot kérek, hogy személyes ügyemet is bátorkodom a nyilvánosság elé terjeszteni. Ugyan csak az ez évi július hó 13-án tartott választmányi ülés jegyzőkönyvi kivonatában a 2-ik számú (e) pont alatt Otto Sándor Elnök ur által kinevezett Jegyző, Igazgató, Főmérnök és pénzkezello jelentése így szól:

(e) Jelenti végre, hogy Ludrovai Tóth István szakasz-mérnök, mivel kötelezettségének pontosan meg nem feleltárs: Elnök ur által állásától felmentett és helyébe Ungvári Albert nevezetett ki.

Az első választmányi ülésen egész váratlanul Báró Fechtig Imre Elnök ur előterjesztette, hogy a gát kiépítésére kell 3 mérnök, két mérnök már van, Otto Sándor lessz igazgató főmérnök és Tarcsányi Lajos szakasz-mérnök, kell még egy mérnök, erre egyik választmányi tag ur engemet hozott ajánlatba, a választmány azt elfogadta, de mingyárt láttam az Elnök és Igazgató kandidátus urak titokzatos arcáról, hogy itt alighanem furcsa világ lessz reám nézve, — de miután birtokom után érdekelve vagyok, vállalkoztam.

Azt sem tudták ezek az urak, hogy hol és merre megy majd a gát, előttem véghetetlen titkolódtak, néhány hétre a választmányi ülésen felszóllítottak, hogy vagy a választmányi tagságról, vagy a szakasz-mérnöki állásról köszönjek le, választmányi tagságról leköszöntem, nem is kellett az intéző uraknak egyéb, már másnap az Igazgatónak felcsapott műszaki jegyző ur, csak úgy henczegeve beszélt s össze vissza rendelkezett velem, pár hétre szóbelileg utasított az Erzsébetből, tegyem át a lakásom Sassra, ezt is csak azért tette, hogy minél előbb megszöktesse, végre a napszamosok előtt azt kívánta, hogy délelőtt 8 óra hosszát lejtmezzek, ezzel már uraim irányomban a legroszabb szándékát kimutatta, mert ha délelőtt 8 órát akar valaki lejtmezzeni az teljes lehetetlenség, mert 3 órakor kellene felkelni, 4 órára ér a helyszínére, 6 óra előtt pedig május és június hónapban szokszor a réti föld kigözellésétől nem is lehet lejtetni, talán a test erősítésére enni is kell, méltóztatnak ebből látni, hogy az nem volt egyéb, mint egy vastag gorombaság, de több ily nevetséges intézkedései után az Elnök urhoz írásban jelentettem, hogy az ideiglenes Igazgató urnak ezek után csakis írásbeli utasításait fogadom el, erre az Elnök ur kedélyesen azt válaszolta, hogy legjobb lessz, ha beadom leköszönésemet és tudatja velem, hogy állásomtól felment.

Tessék ezek után egy önérzettel bíró embernek ilyen urakkal egy fedél alatt megmaradni.

Azt azonban véghetetlen csodálom, hogy a választmányi tag urak közül, egy sem viseltetett irányomban, annyi lovagiassággal, hogy ez ügyben vizuálat elrendelését követelte volna.

Méltóztatassanak a választmányi tag urak közül ellenük felszólalni, jót állók érte, hogy rögtön ki ugrasztják onnét, így azután egyenként szépen pellengére tesznek majd bennünket.

Miért is bátor vagyok kijelenteni, hogy 20 évi nyilvános mérnöki működésem alatt és pedig 7 évig mint Csongrád város rendezett tanácsánál, 3 évig Hold-Mező Vásárhely város köztörvény hatóságánál és 10 évig Arad, szab. királyi városnál, mint mérnök működtem, és mindenütt én köszöntem le állásomról, az Elnök ur által történt felmentésemet nem tekintem egyébnek, mint hogy szándékuk kivitelében utjokban voltam.

De a 4 ór házat tessék megnézni darabját 1950 forintért készítették és

réti földön alapfalazat nélkül van kiépítve, hát ezért kit kell elcsapni? majd a legközelebbi közgyűlésen lessz alkalmunk erről és még egyebekről nyilvánosság előtt tárgyalni, hol azt is kifogom mutatni, hogy azon gát építésnél nem az Elnök ur és műszaki jegyző ur, hanem a kifizet t. i. a rétbirtokosság lessz az ur.

Végre nagyon sajnálom, hogy az érdekünket képviselő választmányi tag urak által megszavazott ár felemelést, mint rétbirtokos, einem fogadhatom, akkor, mikor nekünk volt vállalkozónk, az egész vonalra, illetve a kiépített gát testre kőb meterenként 23⁸/₁₀ krrért, bár akkor sem halgattunk volna Nagyságos Bertalan Lajos ministeri biztos ur javaslatára, hogy fogadjuk el a szakmányos ajánlatát, mert az által a szocialista kubikusokon fogunk segíteni, most nem volna bajunk a medrek áttöltésénél az árfelemelés kérdésével, miért is ezen választmányi határozatot, a magas földmívelésügyi ministeriumig fogom megfellebbezni.

Van szerencsém a Tekintetes rétbirtokos közönség tudomására hozni, miszerint a Tisza-köröszugi ármentesítő és belviz szabályozó társulat öblözetéhez tartozó birtokos urakat, valamint az érdekelt városok és községek Tekintetes előjáróságát Csongrádon augusztus hó 25-én szombaton délelőtt 10 órakor a Pannonia vendéglő termében tartandó értekezletre tisztelettel meghívom.

Kelt Csongrádon, 1894. aug. 15-én.

A tekintets rétbirtokosságnak kész szolgálja:

Ludrovai Tóth István,
rétbirtokos.

Arad ssab, kir. város nyugalmazott mérnöke.

Ujdonságok.

— **Öngyilkosság** Zsigmond András volt cipész mester a hét folyamán felakasztotta magát. Mire észrevették a szerencsétlent, már kiszüvedett E borzasztó lépésre valószínűleg zavaros anyagi helyzete vitte a szerencsétlent. Mint öngyilkosnak temetésénél az egyházi tisztességet nem adták meg.

— **Meghiúsult betörés.** A mult hét egyik éjjelén még eddig ismeretlen egyén betörési szándékkal kezdte bontogatni Szendrői László temető utcai üzlethelyiségének a falát. Eppen arra igyekező két fiatal ember észrevette a gonosz munkát, de világgért sem háborgatja volna a betörőt hanem beszóltak a szomszéd kovácshoz. Most már hároman majd csak elcsipik a tolvajt, gondolja a t. olvasó? Dehogy! A három hős elment rendőrért. mikor aztán a megerősített csapat visszaérkezett a helyszínére, a betörő szépen megugrott. Nem azért, mert a falat nem bírta kibontani.

— **Országos vásárunk** e hó 25. és 26-án, szombaton es vasárnap fog megtartatni.

— **A király születés napja.** Ő felsége dicsőségesen uralkodó királyunk születés napja alkalmából e hó 18-án d. e. 10 órakor a rom. kath. plébániai templomban és ugyanakkor az izr. templomban is ünnepi isteni tisztelet tartatott. Mindkét helyen nagy számú közönség jelent meg és vett részt a misében.

— **Nagy-Boldogasszony napja.** A kath. magyar nemzet ünnepe és városunk bucsu napja méltó fényvel folyt le városunkban. Nagy számmal jelentek meg a híres bucsura a szomszéd községek ajtatos keresztény

